

[Munch-Petersen.]

I allerbedste Tilfælde giver det den største Mulighed for Kommunerne for ganske vilkaarligt at kaste Folk over paa Fattigvæsenet.

Jeg kan heller ikke billige det Synspunkt, at det skulde være umuligt at indrette en Sociallov saadan, at den var tilpasset efter Krisetider. Hvis en Sociallov var bygget efter retfærdige Principper, efter Retsprincipper, som man talte saa meget om ved Behandlingen af Socialreformen, vilde den ogsaa uvilkaarligt yde mere, naar der var Krisetider, end i Tider, hvor der ikke er Krise. Men det er netop, fordi man har fastsat bestemte Maksimumstakster og Maksimumsdageantal, altsaa indført Begrænsninger paa alle mulige Leder opadtil uden dog at sætte Grænser nedadtil i en hel Masse Tilfælde, at Loven ikke kan virke, som den skal, i Krisetider.

Til Landbrugsministeren skal jeg sige, at jeg maa takke for den aabne Indrømmelse, som kom fra den Side, af, at det var ligegyldigt, om en Foranstaltning hjælper Godsejerne eller Husmændene, det var slet ikke det, det kom an paa. Dette er selvfølgelig ogsaa Konsekvensen af, at man fører en Samfundspolitik i det kapitalistiske Samfund, en saadan Politik bliver naturligvis en Politik til Fordel for de Klasser, som har Magten i dette Samfund. Det er ogsaa altid saadan, at naar man kommer med Talemaader f. Eks. om, at man ønsker at beskytte alle Skatteydere, eller at man ønsker at beskytte alle Landbrugere, idet man altsaa vil se bort fra den Klasseforskel, som findes i Samfundet, saa skal disse Talemaader dække over Foranstaltninger til Fordel for de store inden for Samfundet. Saaledes ogsaa i dette Tilfælde.

Men Landbrugsministeren erklærede jo, at man maa tage Hensyn til alle Sider, naar man vil føre Samfundspolitik. Det stemmer fuldkommen, naar man vil føre kapitalistisk Samfundspolitik. Og som saadan er dette Kriseforlig et godt Stykke Arbejde, et godt Stykke kapitalistisk Samfundspolitik paa den arbejdende Befolknings Bekostning, et godt Stykke Fuldførelse af Venstres og Det konservative Folkepartis Valgprogrammer. Og derfor er Det kommunistiske Parti imod det.

Landbrugsministeren (Bording): Jeg kan desværre ikke takke det ærede Medlem Hr. Christmas Møller for hans Oplysning om, hvorledes man skal forstaa den Bestemmelse, at Margarineafgiften skal være en tilsvarende Afgift til den, der lægges paa

Smørret. Vi fik det ikke at vide. Det vilde dog være rart at vide, hvilket Forhold Margarineafgiften skal staa i til Smørafgiften, for at man kunde bedømme, hvad det betyder for dem, der skal betale.

Naar det ærede Medlem sagde, at jeg havde saa vanskeligt ved at forstaa saadan noget, maa man vel gaa ud fra, at det ærede Medlem er saa meget klogere; og saa vilde det vel ikke være saa vanskeligt for ham at sige, hvad man har ment med dette Udtryk.

Det ærede Medlem oprullede, hvor skadelige og ubehagelige forskellige indirekte Afgifter var for Befolkningen. Men jeg vil gøre opmærksom paa, at man aldrig med Hensyn til Sukkerafgiften, Kaffeafgiften eller andre Afgifter har foreslaaet, at de Penge, der kom ind derved, skulde deles ud til et bestemt Erhverv, som herved fik Beskyttelse. Det ærede Medlem gaar langt videre med Hensyn til Beskyttelse for Landbruget, end han plejer med Hensyn til Beskyttelse for Industrien. Der gaar Pengene ind i Statskassen og bruges til Staten vedrørende Formaal.

Men det ærede Medlem ved jo meget godt, at vi fra vor Side ikke har ønsket, at Udgifterne skulde dækkes paa den nu foreslaaede Maade. Og hvis det ærede Medlem nærer saa stor Modvilje mod disse Afgifter, er der ingen Tvivl om, at han kan faa Regeringens Medvirken til at ombytte dem med direkte Skatter.

Det ærede Medlem sluttede med at sige, at Sagen var klar og ligetil, enhver kunde forstaa, hvad der var konservativ Politik. Ja, det er ogsaa ligetil af de Ændringsforslag, der her er fremsat af Det konservative Folkeparti, at se, hvad det er for en Politik, de Konservative fører.

Til det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen vil jeg gerne sige, at jeg var forberedt paa, at naar det ærede Medlem skulde til at forklare os, hvilke positive Forslag han kunde tænke sig at stille angaaende Svinereguleringen, saa blev det det forfærdeligste, der endnu er fremsat. Thi hvis man skal følge det ærede Medlem og fordele Svineproduktionen mellem Landboerne først og fremmest efter tidligere Levering, saa bliver det Svinefabrikkerne, der faar Svinekortene, som nu er saa værdifulde, og det bliver de fattigste Husmænd — de Folk, som i 1931 og 1932 ikke har haft Raad til at fortsætte med deres Svineproduktion, men har maattet ophøre dermed, fordi det var en Underskudsforretning —, som bliver udelukket i Aar og kommende Aar, hvor der var en Chance for at tjene en Skilling derved. Derfor var det